

Различителный характеръ на търговіята, прѣзь тоязь періодъ, е сдружаваніето, нѣ още на особениты лица, обаче на малкиты Царцины, за да направятъ монополъ мореплаваніето, и, прѣзь него, чуждото търгуваніе. По-късно, слободата като прѣкращаваше повыше, виждаме да ставатъ дружиниты, които, ако и да бѣха ударены отъ умразность-та, что повлачя съ нея си всякъ привилегія, прѣнасватъ сдружаваніето, отъ общиниты на жителети, и приотвеватъ вышня похвалѣ на слободата. При това хората сж длѣжни на срѣдній вѣкъ за съвършенството на лесниниты за търговіята повѣче отъ колкото на онизы за майсторіята: анбарити, комисіоната и транзитъ-тъ улесниха стоваряніята; навѣрата ся основава на сто мѣста изъ единъ пѣтъ; банковети дѣйствувать въ Генуа и въ Венеція, отъ XI^а и XII^а вѣкъ; борситы бѣха нарядены по всичкиты голѣмы мѣста и приемаха опрѣдѣлены заповѣди; търговската правда бѣше скроена, зиманіето-даваніето нарядено; промѣнителнициты измыслены. Ако недвижимы имотъ е въ рѣцѣты на благородниты и на духовенството, гражданцити не сж по-малко силни съ иманіето на движимый влогъ; и тѣхното богатство е таково, чтото въ началото на XIV^а вѣкъ, единъ сукнаръ отъ Брюгге закрыля града противо царя Франца Филипа IV; чтото една царица отъ Френско прѣдъ изгледа на великолѣпіето отъ търговцити на тоязь сжщій градъ Брюгге, можяше каже: „Азь вѣрвамъ да бѣда тукъ сама отъ моя чинъ, а пакъ виждамъ, че въ тоязь градъ има повече отъ шесть стотинъ царици.“ Най-послѣ да не приказваме повыше отъ единъ примѣръ, что потвърдява, веднажъ за всякогажъ, подозрѣніето, което придобитата сила на гражданцити отъ богатството имъ правяше на царството, Карль-Пятій отговори на онизы, които му показваха, въ Паризь, безцѣнныты нѣчта на куроната: „Азь познавамъ, въ Аугсбургъ, одного тъкачя за лень, който можяше купи всичко това.“

Нынѣшне врѣмя. Открытіето на Америка направи върху работата, като разсѣдимъ върху различниты и изгледы, едно безречно вліяніе, обаче може бы повѣче да е похвалено отъ изчюдваніе отъ колкото да е оцѣнено съ равнодушіе. Періодъ-тъ на исторіята за търговіята, който влада, можеся раздѣли на три епопыхы: завладѣніето, борбата между завладѣтелети, исправяніе на равновѣсіето.

Нападеніето възъ новый свѣтъ отъ ветхый показва едно сравненіе съ дѣлата на които вторый бѣше сжщій гледалището прѣди единадесять вѣка. То не е свѣтлината, что просвѣтенити народи занасятъ на неученити народища; то е просвѣтеніето, что завладѣва дивость-тж; то не е търговіята, която търси да приблизи членоветы отъ голѣмата чловѣческа пчелядь: то е спусканіето съ своята ярость, бѣсность-та съ своята безмѣр-